

?Sobre la llibertat d'expressió després de l'1 d'octubre

«A l'Estat espanyol es pot ser un lladre, un violador, un agressor, un que complint ordres obre el cap a la gent... però no es pot ser lliurepensador ni un pensador en llibertat» | «Les estructures feixistes de poder que es van construir el 1939, després d'exterminar milions de persones que defensaven la igualtat, la llibertat i la solidaritat, continuen vigents»

Càrrega de la Guàrdia Civil a Soses durant l'1 d'octubre | Agència UO

No puc opinar sobre el coronel de la Guardia Civil Pérez de los Cobos, coordinador de l'operatiu militar contra l'1-O. No puc opinar perquè allò que penso sobre ell no cap en la Constitució Espanyola de 1978. I a l'Estat espanyol no hi ha democràcia que permeti llibertat d'expressió, ni separació de poders que garanteixi que si jo opino la meva opinió no sigui utilitzada pels militars, els polítics corruptes o els que manen de veritat per fer-me la vida impossible com estan fent a Pablo Hasel o Vairònic, per posar dos exemples dels molts que hi ha.

A l'Estat espanyol es pot ser un lladre, un violador, un agressor, un que complint ordres obre el cap a la gent... però no es pot ser lliurepensador ni un pensador en llibertat. Pensar està prohibit i expressar allò que es pensa en veu alta rep automàticament condemna de presó o coses pitjors.

Les estructures feixistes de poder que es van construir el 1939, després d'exterminar milions de persones que defensaven la igualtat, la llibertat i la solidaritat, continuen vigents. Manen els fills, els néts, els coneguts o saludats de torturadors, «gent d'ordre», assassins i criminals, i algun altre que s'ha fet ric explotant-nos o robant i per això rep el reconeixement de la colla dels que manaven i manen. Ara, el cop d'estat es diu 155 i es dibuixa com a suposadament democràtic. Totes sabem que no ho és i en això no hi insisteixo més. La democràcia és el poder del poble, no l'imperi de la llei, perquè totes les lleis poden ser -i moltes són- injustes i només escrites al servei

del manteniment de privilegis de reduïts grups socials.

És per això que no puc opinar públicament sobre Pérez de los Cobos quan diu que, davant dels fets de l'1 d'octubre, «La llei està per sobre de la convivència». Sé a quin cos militar pertany, sé què va fer la majoria d'aquest cos el 19 de juliol de 1936, sé a què es va dedicar aquest cos durant el franquisme, sé que en el pas de la dictadura real a la falsa democràcia cap dels seus membres va ser qüestionat en les actuacions que havia tingut fins a aquell moment, sé que la impunitat ha estat total durant tots aquests anys, i sé que en l'actualitat si digués qualsevol cosa llevat de lloances sobre les repugnants declaracions que ha fet en el judici sobre l'1-O on ha parlat (no com a investigat sinó com a testimoni de l'acusació en una mostra clara del món a l'inrevés) em portarien davant d'un tribunal acusant-me de delectes d'odi (més món a l'inrevés).

És per això que no expressaré la meua opinió sobre qui va dirigir l'operatiu militar contra l'exercici de la democràcia a Catalunya, contra el referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre i va provocar l'agressió col·lectiva més gran viscuda per aquest poble des del cop d'estat de 1936.

Algú dirà que parlo massa del passat, massa dels anys 30 del segle XX, però no ho faig, si m'hi refereixo és perquè ara no és demà, encara, sinó un simple reflex d'ahir, un reflex de qui va guanyar la guerra civil i qui ens vol sotmesos, callats, obedients i no persones. I no ens hi tindrà. Per això, malgrat no poder opinar ni dir, no deixaré de fer-ho, tot i saber que qui ens observa no sap llegir, no hi entén ni falta li fa. Té, només, la força que li dona la violència o l'amenaça de violència i aquesta sempre ha estat passatgera, circumstancial i, en definitiva, no res.